

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א בְּסֵלֻל:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹמֵי:

יא אָדָּךְ כְּשֶׁרוֹצִים לְצֵאת מִמְּדֵרַגַת 'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע' זֶה לְמִדְרַגַת 'נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע' גְּבוּהָ מִפְּנֵה, צָרִיךְ לְהִיזֵת יְרִידָה קֹדֶם הָעֲלִיָּה, כִּי הִירִידָה הִיא תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה זָרָה ד:): לֹא הָיָה דָּוִד רֹאֵי לְאוֹתוֹ מִעֲשֶׂה וְכוּ'; לֹא הָיוּ יִשְׂרָאֵל רֹאֵיִם לְאוֹתוֹ מִעֲשֶׂה, אֲלָא שְׁנָתַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לָהֶם מְכֻשׁוֹל לְטוֹבַת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה שָׁם, לְהוֹרוֹת תְּשׁוּבָה.

וְזֶה (יִשְׁעִיחוּ ג): **וְהַמְכַשְׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ – אֵלֶיךָ דְּבָרֵי-תוֹרָה, שְׂאִין אָדָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם אֲלָא אִם כֵּן נִכְשַׁל בָּהֶם** (שְׁבַת ק"כ וְגַפְיִן מ"ג). דְּבָרֵי-תוֹרָה – הֵם בְּחִינַת הַדְּבוּרִים שֶׁסְּבִיבוֹת הַמְצָוָה, שֵׁהִם "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה" וְכוּ' כַּנִּל, שֵׁהִם בְּחִינּוֹת נִסְתָּר, בְּחִינּוֹת 'נִשְׁמָע', בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה כַּנִּל. עוֹמֵד עֲלֵיהֶם – זֶה בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה, כִּי אֵין עֲמִידָה אֲלָא תְּפִלָּה (בְּרֵכוֹת ו:), וְלַעֲשׂוֹת מִהַדְּבָרֵי-תוֹרָה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת 'נִשְׁמָע', יְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בְּחִינּוֹת 'נַעֲשֶׂה', עַד שִׁיְהִיָּה הָעֲמִידָה, שֶׁהִיא בְּחִינּוֹת הַתְּפִלָּה, יְהִיָּה עֲלֵיהֶם, הֵינּוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּחִינּוֹת עֲמִידָה, בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה, בְּחִינּוֹת 'נִשְׁמָע', גְּבוּהָ יוֹתֵר, כִּי כְּשִׁיְהִיָּה מִהַנִּשְׁמָע 'נַעֲשֶׂה' יְהִיָּה לוֹ 'נִשְׁמָע' גְּבוּהָ מִפְּנֵי כַּנִּל; וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר אֲלָא אִם כֵּן נִכְשַׁל בָּהֶם, כִּי לְעֵלוֹת מִדְרַגָּה לְדְרַגָּה צָרִיךְ יְרִידָה תְּחִלָּה, שֶׁהִיא הַמְכַשׁוֹל.

וְזֶה (יְרֵמְיָה נ:): **בַּיּוֹם הַהוּא יִבְקֹשׁ עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ, כִּי לָעֵתִיד יְהִיָּה כָּלוֹ תְּשׁוּבָה, וְעַל-יְדֵי הַתְּשׁוּבָה זְדוֹנוֹת נַעֲשִׂין זְכוִיּוֹת** (עֵיין יוֹמָא פ"ו:), וְיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִעֲבֵרוֹת יִשְׂרָאֵל תוֹרָה, וְעַל-כֵּן יִבְקֹשׁוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

אז העונות, כי יבקשו ויחפשו אז אחר עונות ישראל, איך לוקחין עוד איזה עון כדי לעשות ממנו תורה. וזהו: ואיננו, כי יהיו כל העונות נכללין באין, הינו באין-סוף, ששם העונות נתהפכין לזכיות על-ידי התשובה, שזהו בחינות 'ירידה תכלית העליה' הנ"ל. וזה (הושע י"ד): "שובה ישראל וכו' כי כשלת בעונך", הינו על-ידי התשובה יהיה נעשה מהעברות בחינת מכשלה, שהוא התורה, כנ"ל:

וזה פרוש המשנה (אבות פרק ה): יהודה בן תימא אומר: הוי עז כנמר וכו', נמצא שמזהיר על עזות דקדשה, שצריך האדם שיהיה עז כנמר כנגד כל הקמים כנגדו למנע אותו, חם ושלום, מעבודתו. ותקף ומיד מבאר שם גדל הפגם והאסור של העזות פנים דסטרא-אחרא, כמו שכתוב שם: הוא היה אומר: עז פנים לגיהנם וכו'. ואם כן אפשר לטעות, חם ושלום, כי בהכרח צריכין לעזות בשביל הקדשה כנ"ל, כי אי אפשר להתקרב אל הקדשה באמת כי אם על-ידי עזות כנ"ל, וכמו שאמר הוא עצמו: הוי עז כנמר'. ומצד אחר העזות רע מאד, הינו מי שהוא עזות-פנים שלא בשביל הקדשה (מכל שכן מי שהוא עז-פנים כנגד הקדשה, שמעיו פנים נגד יראי השם וכיוצא), שזה העזות רע מאד, כי עז-פנים לגיהנם.

ואם כן, נפל פותא בבירא' (שבת ס"ז), כי אין יודעין איך להתנהג. על זה בקש התנא: יהי רצון שתבנה עירך במהרה בימינו (שלקאורה הוא פליאה גדולה וכל אדם משתומם על זה: מה סמיכות יש לתפלה זאת להקודם? וגם אין דרך המשנה להתפלל תפלה ובקשה באמצע דבריו? אך עתה מבאר היטב), הינו, שהתפלל שיזכה לידע איך להתנהג בענין

הַעֲזוּת, הֵינּוּ שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם עֲזוּת דְּסִטְרָא-אַחֲרָא, רַק שְׂיִזְכָּה
שְׂיִהְיֶה לוֹ עֲזוּת דְּקִדְשָׁה, שְׁעַל-יָדוֹ נִבְנָה יְרוּשָׁלַיִם, קָרְיָה נְאֻמָּנָה,
הֵינּוּ שְׂזוֹכִין לְאֻמוּנָה עַל-יָדֵי זֶה הָעֲזוּת, כַּמְבֹאֵר לְעֵיל, שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים, שְׂהֵם בְּחִינּוֹת כָּלְלִיּוֹת שְׂבָעָה רוּעִים,
שְׂהֵם כָּלְלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה, שְׂעַקֵּר הָאֻמוּנָה נִמְשָׁךְ עַל-יָדָם, כִּי אִם
עַל-יָדֵי עֲזוּת כַּנִּ"ל. וְזֵהוּ: 'יְהִי רָצוֹן שְׂתִבְנֶה עִירָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ',
הֵינּוּ שְׂיִהְיֶה הָעֲזוּת עֲזוּת דְּקִדְשָׁה שְׂמִפְנֵינוּ נִבְנָה יְרוּשָׁלַיִם, קָרְיָה
נְאֻמָּנָה, כַּנִּ"ל.

אָדָּךְ לָבוֹא לָזֶה הוּא עַל-יָדֵי זֶתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, הֵינּוּ עַל-יָדֵי
שְׂמִשְׁיָגִין בְּחִינַת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, שְׂעוֹשִׁין מִה' נִשְׁמָע'
'נַעֲשֶׂה', מִתּוֹרַת ה' – תּוֹרָתוֹ, דְּהֵינּוּ שְׂזוֹכָה לְהַשְׁיֵג תּוֹרַת ה' כַּנִּ"ל.
וְזֵהוּ: 'זֶתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ', שְׂיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ, שְׂהוּא הַחֶלֶק שְׂלָנוּ
בְּהַתּוֹרָה, הֵינּוּ בְּחִינַת תּוֹרָתוֹ, בְּחִינַת נַעֲשֶׂה, בְּתוֹרָתְךָ, הֵינּוּ
תּוֹרַת ה' מִמָּשׁ, הֵינּוּ שְׂיִזְכָּה לְהַכִּיל בְּאֵין כַּנִּ"ל, שְׂיִזְכָּה לְהַשְׁיֵג
תּוֹרַת ה' בְּחִינַת נִשְׁמָע, שְׂעַל-יָדֵי-זֶה זוֹכִין לְשִׁמְחָה כַּנִּ"ל, שְׂעַל-יָדֵי-
זֶה זוֹכִין לְעֲזוּת דְּקִדְשָׁה כַּנִּ"ל, בְּחִינַת "כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם"
כַּנִּ"ל.

וְזֵה: 'וּבִשֵׁת פָּנִים לְגַן-עֵדֶן', כִּי בְּאֻמַּת זֶה הָעֲזוּת דְּקִדְשָׁה נִמְשָׁךְ
מִבִּשֵׁת, כִּי לְעֲזוּת דְּקִדְשָׁה זוֹכִין עַל-יָדֵי שְׂמִחָה וְחֲדוּה, בְּחִינַת
"כִּי חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם" כַּנִּ"ל, וְלְחֲדוֹת ה' זוֹכִין עַל-יָדֵי בְּחִינַת
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע כַּנִּ"ל. וְעַקֵּר שְׂלֵמוֹת הַשְׂמִחָה הוּא עַל-יָדֵי יִרְאָה,
שְׂהִיא בְּחִינַת נִשְׁמָע, בְּחִינַת תְּפִלָּה כַּנִּ"ל, וְיִרְאָה הִיא בִּשֵׁת יִרְאָה
בִּשֵׁת, נִמְצָא שְׂזֵה הָעֲזוּת דְּקִדְשָׁה נִמְשָׁךְ מִבִּשֵׁת. וְזֵה: 'וּבִשֵׁת פָּנִים
לְגַן-עֵדֶן', כִּי הָעֲזוּת הַזֹּאת דְּקִדְשָׁה, שְׂהוּא בְּחִינַת בִּשֵׁת, הוּא
בְּחִינַת עֵדֶן, בְּחִינַת עֵדֶן עֲלָא וְכוּ', שְׂהוּא בְּחִינַת נִשְׁמָע, בְּחִינַת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קמ ׀ צמור מוזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ חק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ׀ נצחתי ואנצח ׀ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

יִרְאֶה, בְּחִינַת תְּפִלָּה כַּנ"ל. וְלִבּוֹא לְעִזּוֹת הַזֹּאת הַתְּפִלָּל: 'יְהִי רָצוֹן
שֶׁתְּבַנֶּה עִירְךָ' וְכו' כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמֵי:

יֵא אֶךְ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַשְּׂמִיחָה הִיא עַל-יְדֵי יִרְאֶה כִּי "וְגִלוּ בְּרַעְדָּה"
כְּתִיב (תְּהִלִּים ב' יא). וְהִירְאֶה הִיא בְּחִינַת בּוֹשָׁה שִׁירָא וּמִתְבַּיֵּשׁ
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַל יִחָטֵא חַם וְשָׁלוֹם כְּמֵאֲמַר חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם
לְבָרְכָה (נְדָרִים כ), כִּי הַבּוֹשָׁה הִיא מְעַלָּה גְדוּלָּה מְאֹד וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁי"ת
יִר"א בְּש"ת (תְּקוּנִים תְּקוּן ב) וְהִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּחִינַת "יִרְאֶה ה'
הִיא תְּתַהַלֵּל" (מִשְׁלֵי ל"א ל). כִּי עֵקֶר הַתְּפִלָּה זּוֹכִין עַל-יְדֵי יִרְאֶה
וּבּוֹשָׁה שִׁיתְּפִלֵּל בְּכּוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתְּפִלָּה בְּכּוּנָה כּוֹלֶלֶת הַכֹּל:

יב בְּרֵאשִׁית דָּא מֵאֲמַר (זֶה־הַקְּדוֹשׁ פְּרָשֶׁת תְּרוּמָה סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא פְּרָק
ה) וְהוּא בְּחִינַת מֵאֲמַר שָׁלֵם. וְעַל כֵּן אֲמוּנָה נִקְרְאת יְרוּשָׁלַיִם
עַל-שֵׁם שְׁעָקֶר בְּנִינָה מְבִרְאשִׁית יִרְא בְּשֵׁת שְׁהוּא בְּחִינַת יִרְאֶה
שָׁלֵם מֵאֲמַר שָׁלֵם. נִמְצָא שְׁעָקֶר בְּנִינָה עַל-יְדֵי בְּחִינַת יִרְאֶה שְׁהוּא
מֵאֲמַר שָׁלֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִין לְכָל הַנ"ל וְלִשְׂמִיחָה,
וְעַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִין לְעִזּוֹת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַרְבִּין לְהַרְוֵעִים שְׁעַל-יְדֵי-
זֶה זּוֹכִין לְאֲמוּנָה הִיא יְרוּשָׁלַיִם "קְרִיָּה נְאֻמָּנָה" (יִשְׁעִיָּה א' כא):

יג אֶךְ כְּשֶׁרוֹצִים לְצֵאת וּלְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא צָרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה לוֹ
יְרִידָה קֶדֶם הָעֲלִיָּה כִּי הִירִידָה הִיא תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה. וְזֶה וְהַמְכֻשָׁלָה
הַזֹּאת וְגו' (יִשְׁעִיָּה ג' ו) אֵלּוּ דְבָרֵי תּוֹרָה שְׂאִין אָדָם עוֹמֵד עָלֵיהֶם אֵלָּא
אִם כֵּן נִכְשָׁל בָּהֶם (גִּטִּין מג) וְהַמְכֻשָׁל הִיא הִירִידָה. וּמִזֶּה יָכוֹל כָּל
אָדָם לְהִבִּין כִּמָּה הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְלֹא יִפֹּל
לְעוֹלָם בְּדַעְתּוֹ מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שְׁבַעְעוֹלָם. כִּי אִם יִתְחַזֵּק
וְיִתְאַמֵּץ לְבָלִי הַסֵּתֵיבֵל עַל זֶה בְּשׁוּם אִפְּן שְׁבַעְעוֹלָם אִפְּלוֹ אִם יַעֲבֹר
עָלָיו מָה וְאֵז יִזְכֶּה לְבִסוּף שִׁיתְּהַפְּכוּ כָּל הִירִידוֹת לְעֵלִיּוֹת גְּדוּלוֹת.

כִּי הִירִידָה הִיא תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה. וַיֵּשׁ בָּזָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה כִּי כָּל אֶחָד
 שָׁנָפַל לְמָקוֹם שָׁנָפַל נִדְמָה לוֹ שֶׁעָלָיו אֵינָם נֶאֱמָרִים דְּבָרִים הָאֵלֶּה
 רַק לְגִדּוּלִים בְּמַעֲלָה הָעוֹלָיִם בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. אֲבָל בְּאַמַּת
 תִּדְעַ וְתֵאֱמִין כִּי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נֶאֱמָרִים גַּם עַל הַקָּטָן
 שֶׁבְּקִטְנִים וְהַגְּרוּעַ שֶׁבְּגְרוּעִים כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ טוֹב לְכָל תָּמִיד:
 יד על-ידי גדלות נופלים בתפיסה כמאמר חכמינו זכרונם לברכה
 (מגלה י"ז):

טו מִדַּת הָעֲזוּת הִיא מִדָּה רָעָה מְאֹד מְאֹד כִּי עַז פָּנִים לְגִיהֲנָם
 (אבות פרק ה), אִם הִיא שְׁלֵא בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁה וּמְכַל שִׁכְן כְּשִׁמְעוּ פָּנָיו
 כְּנֶגֶד יִרְאֵי הַשֵּׁם וְכִיּוֹצֵא בָּזָה. וְכָל הָעֲנָשִׁים שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים הַחֲלִיף
 אֲבָרְהָם אָבִינוּ עַל שֶׁעָבֹד מַלְכֵיּוֹת (עין מדרש רבה לדילך פרשה מ"ב),
 אֲךָ עֲנַשׁ הָעֲזוּת נִשְׁאָר רַק בְּגִיהֲנָם. אֲךָ צָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שֶׁכְּמוֹ
 שֶׁהָעֲזוּת הִיא מִדָּה רָעָה מְאֹד כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם דּוֹקָא שִׁיְהִיָּה לוֹ
 עֲזוּת דְּקְדוּשָׁה שְׂיֻכַּל לְעַמֵּד נֶגֶד הָעֲזוּי פָּנִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
 הַמוֹנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי וְלִכְנֵס בְּקְדוּשָׁה. כִּי אִי אֶפְשָׁר
 לִכְנֵס אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲזוּת כְּמֵאמַר חַכְמֵינוּ זְכוֹרֹנָם
 לְבָרְכָה לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהֵן עֲזוּיִן (ביצה כ"ה)
 (עין סימן קמ"ז):

סדר היי מוהר"ן היום:

קכו (כג) דְּרַכְנֵנוּ הָיָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה וְעַל שַׁבַּת חֲנֻכָּה
 וְעַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְאֵלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה זְמַנִּים הָיִינוּ אֶצְלוֹ תָּמִיד מִיּוֹם
 שֶׁקָּבַע דִּירְתּוֹ פֶּה בְּרַסְלָב. וְהָיָה מִצְוָה וּמִזְהִיר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאֵלוֹ
 הַשְּׁלֵשָׁה זְמַנִּים וְהָיָה תָּמִיד אֹמֵר תּוֹרָה נְפִלְאָה בְּאֲרִיכוֹת גְּדוּלָּה
 בְּאֵלוֹ הַזְּמַנִּים. הָיִינוּ בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה הָיָה אֹמֵר הַתּוֹרָה בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת
 בֵּין יוֹם רֵאשׁוֹן לַשָּׁנָה, וְהַתְּחִיל בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְנִכְנַס הַרְבֵּה לְתוֹךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קמב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ליל שני של ראש-השנה. ובשבת חנכה אמר התורה בסעודה שלישית, ובשבועות היה אומרה גם-כן כמו בראש-השנה בין השמשות של יום שני דשבועות ונכנס הרבה לתוך ליל שני. אך ביותר ויותר הזהיר להיות אצלו על ראש-השנה.

ואמר שעל ראש-השנה הוא רוצה שיהיו כל אנשי-שלומנו כלם באחד אצלו, איש לא יהיה נעדר. וגדל האזהרה שהזהיר להיות אצלו על ראש-השנה אין לשער והכפיל באזהרה זו כמה פעמים ואמר שכל ענינו הוא ראש-השנה. גם בראש-השנה האחרון באומין דבר עמנו גם-כן מזה מעלת מי שזוכה להיות אצלו על ראש-השנה, ואמר בזו הלשון: מה אמר לכם אין דבר גדול מזה. (ובלשון אשכנז: וואס זאל איך אייך זאגן, קיין גרעסירס דער פון איז ניט דא).

ואמר ואם אצל הצדיקים אחרים אינו כל כך חיוב להיות אצלם דיקא על ראש-השנה יקשה עלי עוד קשיא אחת (אין נאך אקשיא). כלומר שאינו רוצה לתרין ולומר הפעם רק באומר שבלא זה יש כמה קשיות עליו ויהיה עוד קשיא זו גם-כן, מה שהוא מקפיד מאד להיות אצלו על ראש-השנה יותר משאר כל הצדיקים. כי אף-על-פי שאצל כל הצדיקים היו נוסעים על ראש-השנה, אבל שום אחד מהם לא הקפיד ולא הזהיר כל כך כמותו. ועוד מבאר במקום אחר (סימן ת"ג) מה שצוה לעשות ברוז וכו' ואמר אז שכל מי שזוכה להיות אצלו על ראש-השנה ראוי לו לשמח מאד, אכלו מעדנים וכו'.

ועוד שלש פעמים בשנה אמר תורה בקביעות. הינו שהיה נוסע לטשערין ולטיראויצע פעם אחת בחרף וישב שם על השלש סעודות ואמר שתי פעמים תורה, הינו בשבת שירה ועוד איזה שבת וגם בקיץ היה נוסע לשם אבל לא אמר תורה רק פעם אחת

בְּטִשְׁעָרֵינוּ בְּשַׁבַּת נַחֲמוּ.

כָּלֵל הַדְּבָר שָׂאֵלוּ שְׂשָׁה פְּעָמִים הַנִּ"ל הֵינּוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּבֵיתוֹ וְשְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּדֶּרֶךְ, הָיָה אֹמֵר תּוֹרָה בְּקִבְיָעוֹת. וְחוּץ מִזֶּה לֹא הָיָה לוֹ שׁוּם קִבְיָעוֹת לְאַמִּירַת תּוֹרָה כִּי לֹא הָיָה יוֹשֵׁב עִמָּנוּ עַל הַסְּעָדָה שְׁלִישִׁית כָּלֵל. רַק בְּאֵלוֹ הַשַּׁבָּתִים הַנִּ"ל.

אַבֵּל בְּכָל הַשָּׁנָה הָיָה יוֹשֵׁב תָּמִיד בְּסְעָדָה שְׁלִישִׁית בְּחִדְרוֹ לְבַדּוֹ, רַק אַף־עַל־פִּי־כֵן שָׁמְעָנוּ מִמָּנוּ תּוֹרָה הַרְבֵּה גַם בְּכָל הַשָּׁנָה, רַק שְׁלֹא הָיָה קִבְיָעוֹת וְזִמָּן לָזֶה. רַק בְּכָל עֵת שֶׁנִּזְדַּמְּן שְׁזָכְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֵינּוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַ מִפִּי תּוֹרָה נִפְלְאָה. לְפְעָמִים בְּלֵיל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ וְלְפְעָמִים בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָה, וְלְפְעָמִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אַחֵר הַבְּדֻלָּה וְלְפְעָמִים בְּיָמֵי הַחֹל. וְכַמָּה פְּעָמִים נִזְדַּמְּן שְׁמַתוֹךְ שִׁיחַתּוֹ שְׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר עִמָּנוּ הַרְבֵּה מֵעֶסְקֵי הָעוֹלָם. וְהֵינּוּ מְדַבְּרִים עִמּוֹ כֹּל מַה שֶׁנִּזְדַּמְּן לְתוֹךְ פִּינוּ. וְאַחֲר־כֵּן זָכִינוּ לְשִׁמְעַ מִמָּנוּ תּוֹרָה הַרְבֵּה, וְהַתּוֹרָה הִיְתָה מֵעֵין כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁסִּפְרָנוּ עִמּוֹ.

וְזֶה הָיָה שְׂכִיחַ מְאֹד עַד שֶׁהִתְחַלְנוּ לְהַכִּיר בְּעֵינֵינוּ מִמָּשׁ שְׂכָל שִׁיחַתּוֹ הִיא כְּלָה תּוֹרָה. וְכָל פֶּעַם שֶׁהֵינּוּ מִטִּים אֲזַנֵּינוּ הַיָּטִב לְשִׁיחַתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, הֵינּוּ שׁוֹמְעִים שְׂכָל דְּבוּרָיו הֵם תּוֹרָה נִפְלְאָה עַד שֶׁהִתְחַלְנוּ לְכַתֵּב כַּמָּה שִׁיחוֹת שָׁלוֹ, אַבֵּל לֹא נִכְתַּב חֵלֶק מֵאַלְף וּרְבָבָה. אֲשֶׁרֵי הָעֵת אֲשֶׁרֵי הַשָּׁעָה אֲשֶׁרֵי הָרַגַּע שֶׁזָּכִינוּ לְעַמֵּד לְפָנָיו לְשִׁמְעַ הֶבֶל פִּי הַקְּדוֹשׁ. מִי יִתֵּן לָנוּ עֲכָשׁוּ שְׁעָה כְּזוֹ הֵינּוּ מִתְגַּלְגְּלִים אֲלֵפִים פְּרָסָאוֹת בְּעֶפְרָר כְּדִי לְזַכּוֹת לָבוֹא לְפָנָיו לְשִׁמְעַ הֶבֶל פִּי הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָה עַל כָּל הַקְּדוֹשׁוֹת.

סֵדֶר הַצִּלְחָה־בֵּית הַיּוֹמִי:

ב. מִי שָׁבָא לוֹ הַרְהוֹר זְנוֹת עִם בַּת אֵל נִכְרָ, בִּידוּעַ שִׁיחָהּ לוֹ אֵיזָהוּ נִפְלָה. ג. אִו אֵיזָהוּ חוֹלְאֵת יָבוֹא עַל אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

נבול-פה א. מי שמדבר נבול-פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און. **ב.** על-ידי נבול-פה בא חנפה. **ג.** בעוון נבול-פה צרות וגזרות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים, חם ושלום, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נעניין. **ד.** המנבל פיו, אפלו חותמין עליו גזר-דין של שבעים שנה לטובה, הופכין עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנם, גם לשומע ושותק. **ה.** חמור האומר בפיו מן העושה מעשה.

נהנה מאחרים א. מה שהצדיק מקבל ממון מהרשע, אף-על-פי שזה הממון הוא ספק גזל, אף-על-פי-כן מתר לקבל ממנו, כדי שלא יקבל הרשע לעצמו איזהו תלמיד חכם רשע, ויאמר עליו שהוא צדיק, ויתן לו הממון, ויחלק על הצדיק האמת. **ב.** משרבו מקבלי מתנות, נתמעטו הימים ונתקצרו השנים. **ג.** אדם - שקבלת הנאה ממנו פעם אחד, אל תבזהו. **ד.** מי שמכבד עלו על בני-ישראל, לסוף שנצרך לאחרים. **ה.** מי שעושה טובות לבני-אדם, מתר לו להנות מהם וצריכים לשרתו. **ו.** על-ידי הנאה שאתה מקבל מחברך, על-ידי זה אתה סובל צער על עוונותיו. **ז.** מי שאינו מקבל ממון מאחרים, יגדל כל זרעו. **ח.** המלך גובה יציאותיו מן העם. **ט.** צריך לעסק באיזה משא-ומתן, כדי שלא יצטרך לסוף לבלל מדברי תורה. **י.** מי ששואל חלקו בפיו, כאלו גזל. **יא.** המצפה לשלחן חברו, עולם חשך בעדו גם חיו אינם חיים. **יב.** מי שיש לו נשמה, הוא נהנה מריח.

חלק שני א. גדולה יגיע כפו, שמציל את האדם מהריגה. **ב.** מי

שְׁהוּא שׁוֹנֵא מִתְנֹת, אִינוּ מִתִּירָא מֵעֲלִילוֹת.

בְּגִינָה

חֵלֶק שְׁנֵי א. כְּשֶׁהֲצַדִּיקִים נִתְפָּרְסִים בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי זֶה
 נִתְחַדְּשִׁים נִגּוֹנִים בְּעוֹלָם. ב. הַלְוִיִּים הָיָה לָהֶם לְכֹל יוֹם נִגּוֹן מִיַּחַד,
 וְעָבְדוּ בַּגְּלוּת נִשְׁתַּכְּחוּ הַנִּגּוֹנִים. וְכִשְׁבָּאָה אִיזְהוּ שְׁבַר עַל אִיזְהוּ
 אָמָה, אַזִּי מִתְנַוֵּצִין הַנִּגּוֹן שֶׁל הַלְוִיִּים שְׁהוּא כְּנֶגֶד הַשְּׁבַר הַזֶּה.

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַרִ"ן הַיּוֹמִי:

וְכֶנֶד הַתְּאֻזוֹת הַמְטְרִידִים אֶת הָאָדָם בְּאֶמֶת אֵין נִמְצָא שׁוֹם
 תְּאֻזָּה כָּל כִּי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה הוּא הַכֶּרֶח לְקִיּוֹם הַגּוֹף, וְגַם בָּנִים
 מְכַרְחִים לְהוֹלִיד, וְכֹל זֶה הָאָדָם מְכַרְחָ וְאִם-כֵּן אֵין שׁוֹם תְּאֻזָּה כָּל
 רַק שְׁצַרִּיכִים לְהַתְנַהֵג בָּהֶם בְּקֶדְשָׁה וּבְטְהָרָה וְהַשְּׁכַל שֶׁל הָאָדָם
 יְכוּל לְעֵמֵד כְּנֶגֶד כָּל הַתְּאֻזוֹת כִּי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יֵהֵב חֲכָמָתָא
 לְחַכְיָמִין כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד חֲכָמָה בְּכַח, רַק שְׁצַרִּיכִין לְהוֹצִיאָם מִכַּח
 אֶל הַפֶּעַל וּבְזֶה הַשְּׁכַל לְבַד שְׁיֵשׁ לְכָל אֶחָד בְּכַח חֲכָמָתוֹ דְּהֵינּוּ מֵה
 שְׁיֵשׁ לוֹ מֵעַצָּם בְּרִיאָתוֹ, מְלַבֵּד מֵה שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹסִיף לְתַן
 חֲכָמָה לְחַכְיָמִין, בְּכַח חֲכָמָתוֹ לְבַד יְכוּל גַּם-כֵּן לְעֵמֵד כְּנֶגֶד
 הַתְּאֻזוֹת וְאֶפְלוּ מִי שְׁכָבֵר נִמְשָׁךְ אַחַר תְּאֻזוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעָבַר מֵה
 שְׁעָבַר, וְנִפְגָּם שְׁכָלוֹ וְנִתְבַּלְבַּל וְנִתְמַעַט, אֲפִי-כֵן בְּמַעַט מְעַט
 שְׁכָל הַנְּשָׂאָר יְכוּל גַּם-כֵּן לְעֵמֵד וְאֶפְלוּ נִקְדָּה אַחַת מִן הַשְּׁכַל יְכוּלָה
 לְעֵמֵד כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם עִם הַתְּאֻזוֹת וּבְכָל מְקוֹם שְׁהוּא יְכוּלִין
 לְהִיזוֹת סְמוּכִין לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְעֵין בְּמְקוֹם אַחַר מְזִה שְׁגַם בְּשִׂאוֹל
 תְּחִתִּיּוֹת חַס וְשָׁלוֹם, יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּלְעָבְדוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּאֶמֶת עָנָה וְאָמַר: אִזְּ שְׁצַרִּיכִין לְזֶה רַחֲמָנוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִזְּ
 יְגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת אִזְּ שְׁצַרִּיכִין שְׁנִיחָם, שְׁיִהְיָה לוֹ יְגִיעוֹת גְּדוּלוֹת

חוק נתן ולא יעבור

ח'קמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּעֲבוֹדַת ה' וְגַם רַחֲמָנוֹת מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, קִדְּם שְׂזוּכִין שִׁיעֲמָדוּ וַיִּשְׁקָטוּ שְׁמֵרֵי הַמַּח לְמַטָּה עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, וַיְהִי־הָהֵכָל שׁוּה אֶצְלוֹ "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֹתְךָ בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ" הֵינּוּ שֶׁהַכֹּל שׁוּה וְאִין שׁוֹם חֲלוֹק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה וּבֵין הַקֶּבֶר וּבֵין הָעוֹלָם הַבָּא כִּי (מִשְׁלֵי ו־כב): "בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֹתְךָ" הַתּוֹרָה וְכֵן "בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ" שְׁשֵׁם בְּשֹׁכְבְּךָ בְּקֶבֶר שָׁם גַּם־כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה, וְכֵן "וַהֲקִיצוֹת" לְעוֹלָם הַבָּא וְכו' (אָבוֹת ו־ט) כִּי מֵאַחַר שֶׁאִין לוֹ שׁוֹם תִּאֲוָה וְרָצוֹן כָּלֵל לְשׁוֹם דְּבָר רַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַהַתּוֹרָה, נִמְצָא שֶׁהַכֹּל שׁוּה אֶצְלוֹ בֵּין בְּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין בְּקֶבֶר, בֵּין בְּעוֹלָם הַבָּא בְּכֹל־הוּא דְּבוֹק רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבַהַתּוֹרָה כִּי מִי שֶׁמְקַשֵּׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ חֲלוֹק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא רַחֲבַת יָדַיִם וּבֵין הַקֶּבֶר שֶׁהוּא מְקוֹם צַר, וְכִיּוֹצֵא בַּזֶּה, אֲבָל מִי שֶׁנִּזְדַּבֵּק מֵחֹו וְאִין לוֹ שׁוֹם שְׁמֵרִים בַּמַּח הַכֹּל שׁוּה אֶצְלוֹ כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סדר שלחן ערוך היומאי:

סימן קנד (א) רחבה של עיר אף על פי שמתפללין בה בתעניות אין בה משום קדושה מפני שהוא עראי וכן בתים וחצרות שמתקבצין בהם להתפלל באקראי (פי' דרך מקרה והזדמן לא דרך קביעות) אין בהם שום קדושה: (ב) השוכרים בית ומתפללין בו אין לו דין בית הכנסת: (ג) תשמישי קדושה כגון תיק של ספרים ומזוזות ורצועות תפלין וארגז שנותנין בו ס"ת או חומש וכסא שנותנין עליו ס"ת ווילון שתולין לפניו ההיכל יש בהן קדושה וצריך לגנוז: הגה ודוקא הדבר שמניחין בהן דבר הקדושה בעצמו לפעמים או שנעשית לכבוד כגון המכסה שעל הקרשים של הספרים אבל אותו מכסה שהוא לשמור אותו מכסה שעל הקרשים לא

מיקרי תשמיש דהוי תשמיש דתשמיש וכל כיוצא בזה. הגה ויש אומרים דלא מקרי ארון הקודש אלא אם הוא כמין ארגז שאינו עשוי רק לכבוד התורה אבל ארון הבנוי בחומה שנעשה לשמירה לא מקרי תשמישי קדושה וכל שכן אם הספרים מתקלקלים בו דמותר ליטלו משם [מרדכי והגהות אשירי פ' בני העיר]: אסור לכבס מטפחת של ס"ת במי רגלים מפני הכבוד (רבי' ירוחם נ"ב ח"ו ר"ן מרדכי פ"ק דמ"ק): (ד) מטפחות ס"ת שבלו יכולים לעשות מהם תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן: (ה) ס"ת שבלה מניחין אותו בכלי חרס וגונזין אותו בקבר ת"ח אפילו אינו אלא שונה הלכות ולא שימש ת"ח: (ו) אין עושין מתיבה כסא לס"ת אבל מותר לעשות מתיבה גדולה קטנה וכן מותר לעשות מכסא גדול כסא קטן אבל אסור לעשות ממנו שרפרף (פי' כסא קטן) לכסא וכן מותר לעשות מוילון גדול וילון קטן או לעשות ממנו כיס לס"ת אבל לעשות ממנו כיס לחומש אסור: הגה ופרוכת שאנחנו תולין לפני הארון אין לו קדושת ארון רק קדושת בית הכנסת וכן הכלונסאות שבו תולין הפרוכת ומכל מקום אסור לעשות מהם העצים שמסמנים בו הקריאה לחובת היום שאינן קדושים כמו הם (פסקי מהרא"י סימן רכ"ה): (ז) הבימה (פי' מקום גבוה) כגון בימה שהיו עושים למלך אין בה קדושת ארון אלא קדושת בית הכנסת: (ח) הארון וכל מה שעושים לס"ת מועיל בו תנאי להשתמש בו שאר תשמיש אפילו דחול: הגה ונהגו ליהנות בכמה הנאות מדברי קדושה כגון מטפחות של ספרים ושלחן שבבית הכנסת ומעילים של ס"ת וכתבו הטעם משום דכיון שנהגו כן ואי אפשר ליזהר לב ב"ד מתנה עליהם מעיקרא כדי שלא יבאו בני אדם לידי תקלה ואע"ג דלא התנו כאלו התנו דמי (תרומת הדשן סימן רע"ג וב"י): (ט) המתנדבים ס"ת ומניחים מטפחות בבית הכנסת מותר להשתמש בהן כל ספר וספר שלדעת כולן הוקדשו אבל המניחים בביתם

חוק נתן ולא יעבור

ח'קמח - מומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" - חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ואח"כ מקדישין כיון שעל דעת אותו ספר נעשה ונשתמש בו אותו ספר אסור להניחו בס"ת אחר ויש מתירים (וכן נוהגין עכשיו משום לב ב"ד מתנה עליהם לנהוג כך): (י) הנוהגים להניח עטרות ס"ת בראש הקורא בסיום התורה אין מוחין בידם אבל המניחים אותם בראשי חתנים דעלמא מוחין בידם: (יא) נרות של שעוה שנתנם כותי לעבודת אלילים וכיבן שמשן ונתנם או מכרן לישראל אסור להדליקם בבית הכנסת: הגה אע"פ שמותרים להדיוט. מומר עובד כוכבים שנתן שעוה או נר לבית הכנסת אסור להדליקו (פסקי מהרי"ו סימן ס"ד) ועיין ביו"ד סימן קל"ט ורנ"ד בדינים אלו: (יב) עכבר שנמצא בשמן של בית הכנסת אם הוא מאוס אסור להדליקו בבית הכנסת: (יג) נר של בית הכנסת מותר לקרות לאורו:

סדר לקויי תפלות היומי:

תלא: רבנו של עולם צר לי מאד מר לי מאד אמרתי "ויהי מה ארוצה" דברי לפניך, "אשיחה וירוח לי" אולי יחום אולי ירחם "אולי ירא ה' בעניי" ומארץ אדבר ומעפר אמרתי אצפצף "אולי יש תקוה" אולי יחום עם עני ואביון אולי ירחם כי אתה טוב ומטיב לכל, קרעים ולטובים, ובואי אתה יכול למצוא בדברי גם כן איזה נקדות טובות, אף על פי שהם בהעלם ובהסתר גדול ובתכלית המעוט ובהעלמה גדולה עד שאינן ראויים דבורי להיותם נשמעים ונתקבלים על ידי הסתרת מעט הטוב הזה שציעלמו בהם אף-על-פי-כן אתה רב חסד ומרבה להטיב, ולפניך נגלו כל תעלומות והמוזן נסתרות שמבראשית, ואתה יכול בהסתרה הגדול לגלות גם מעט הטוב שיש בדברי כי אתה ידעת רבנו דעלמא כלא שאף-על-פי שפגמתי נגדך הרבה, חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה והרע בעיניך עשיתי, אף על

פִּי כֵן כּוֹנֵנִתִי בְּדַבְרֵי לְטוֹבָה כִּי אֲנִי כּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוְּקֵק וְחַפִּץ וּמִתְנַגֵּעַ
 בְּאַמַּת לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמַּת שְׂאֵזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי
 וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד וְאִם אָמַנְם מִעֲשֵׂי אֵינָם נָאִים כָּלֵל,
 עִם כָּל זֶה, דַּבְרֵי בִקְשׁוֹתַי וּתְחַנּוּתַי הֵם בְּאַמַּת לְאַמְתּוֹ וְאַתָּה
 לְמַדְתָּנוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד
 עַל כָּל מַה שְּׂאֲנֹ צָרִיכִין לְהִתְקַרְבוֹת לְעִבּוּדְתְּךָ ה' בְּאַמַּת כִּי אֵף עַל
 פִּי שְׁנַתַּתְּ לָנוּ בְּחִירָה לְבָחֹר בְּטוֹב וּלְמַאֵם בְּרַע, אֵף עַל פִּי כֵן,
 מוֹעִיל תְּפִלָּה וּתְחַנּוּנִים עַל זֶה בְּעֲצֻמוֹ, שְׁתַּטֵּה לְבַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמַּת
 וְתַכַּף אֶת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וְתַעְזֹר לָנוּ וְתַכְרִיחַ אוֹתָנוּ לְעֹזֵב
 דְּרֶךְ רָשָׁע, וּלְאַחֹז בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהִישָׁר בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים וּבְאַמַּת אֵין לִי
 שׁוּם תַּקְוָה כִּי אִם עַל זֶה, עַל תְּפִלָּה וּתְחַנּוּנִים וְשׁוּעָה וְצַעֲקָה וְזַעֲקָה
 אֵלֶיךָ שְׁתַּקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמַּת, וְתַכַּף אֶת יִצְרֵי וְתַכְנִיעַ
 וְתַשְׁבֵּר אֶת תַּאֲוֹתַי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסָדֶיךָ, בְּאִפְן שְׂאֵזְכָה לְסוּר
 מִרַע לְגַמְרֵי וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תֵּלַב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם דַּעַתִּי קִצְרָה וְלִבִּי אָטוּם, וְיְדֵי כְּבִדּוֹת לְפָרֵשׁ
 וְלִבְיָאֵר כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ חוּם וְחַמֵּל עָלַי, חוּסָה עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ,
 וְעֲזֹרְנִי שְׂאֵזְכָה תָּמִיד לְשִׁבַח וּלְפָאֵר אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּכָל
 מִינֵי שִׁבַח וְעֹז וּפְאֵר וְכָבוֹד וְתַפְאֶרֶת עַד שְׂאֵזְכָה עַל־יְדֵי שִׁבַח
 הַצַּדִּיקִים לְרוֹמֵם אֶת הַדַּעַת עַד שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַדַּעַת
 הַקְּדוֹשׁ טוֹב אֲמַתִּי לְתוֹךְ הַדְּבוּר שְׁלִי וְיִהְיוּ כָּל דְּבוּרֵי דְבוּרִים טוֹבִים
 בְּאַמַּת, עַד שְׂאֵזְכָה מֵעַתָּה שִׁיחִי כָּל דְּבוּרֵי דְבוּרִים הַנְּשַׁמְעִים
 וְנִתְקַבְּלִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל בָּאֵי עוֹלָם וְזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים שְׂנֵזְכָה לְשִׁבַח וּלְפָאֵר אוֹתָם, יִגְנוּ עָלֵינוּ, "כִּנְשָׁר יָעִיר
 קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵי יְרַחֵף", עַד שְׂנֵזְכָה לְעוֹרֵר עַל יָדָם "קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה
 בִּינָה" דְּקִדְשָׁה וְנֵזְכָה שִׁישׁוּבוּ לָנוּ מִחַנּוּ וְדַעַתְנוּ שְׂנֵגְזְלוּ מֵאַתָּנוּ עַל

רְצוּנָה הַטוֹב וְהֵן כְּשֶׁאֲנִי צָרִיךְ וּמְכָרָה כְּפִי רְצוּנָה הַטוֹב לְדַבֵּר
 דְּבוּרִים עִם בְּנֵי אָדָם לְעוֹזְרָם לְעִבּוּדְתָךְ, אוֹ בְשִׁבִיל אֵיזָה חֲפִיץ
 וְעֵינִין שֶׁהוּא רְצוּנָה, תְּזַכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ טוֹב מֵאֲתָךְ
 לְכָל דְּבָרִי, בְּאִפְּן שִׁיְהִיוּ דְּבָרֵי תָּמִיד דְּבוּרִים הַנְּשַׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים
 בְּעֵינֵי כָל וְלֹא אֲדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהוָה
 דְּבוּרִים טוֹבִים, דְּבוּרִים שֶׁיָּבֵא מֵהֶם תּוֹעֵלַת גְּדוֹל לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוּדְתָךְ
 בְּאַמְתָּ, דְּבוּרִים הַנְּשַׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים, שֶׁאֲזַכֶּה לְפַעֵל עַל יָדָם
 דְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוּנָה הַטוֹב בְּאַמְתָּ: